

TUTKIMUSRAPORTTI

Leppävirta, Kainuuntie

Lokakuu 2012

FT Samuel Vaneckhout

osuuskunta
AURA

Euroopan unioni
Euroopan aluekehitysrahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

[Kirjoita teksti]

ARKISTO- JA REKISTERITIEDOT

Kohteen nimi	Leppävirta, Kainuuntie
MJ-tunnus	1000020493
Kunta, kylä, tila	Leppävirta, Paukarahti, 2:62 Hietämäki Leppävirta, Kotalahti, 34:23 Vehkala Leppävirta, Kotalahti, 34:15 Palokangas
Tutkimuksen laji	Koekaivaus
Kohteen ajoitus	Historiallinen aika
Yhtenäiskoordinaatit	Kohde 1: P=694962-6949440; I=529650-529671; Z=105-106 m Kohde 2: P=6936110-6936000; I=531849-531879; Z=104-105 m Kohde 3: P=6935405-6935307; I=531927-531949 Z=104-105 m
Maanomistajat	Markku Kröger (Kohde 1) Soininen Taisto ja Raija (Kohde 2 ja 3)
Tutkimuksen laitos	Kulttuuritutkijain Osuuskunta Aura
Kaivauksenjohtaja	FT Samuel Vaneeckhout
Kenttätyöaika	17-19.10.2012
Tutkitun alueen laajuus	n. 15 m ²
Tutkimuksen kustantaja	Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Löydöt	---
Kaivauskertomuksen sivumäärä	15
Liitteet	Karttaluettelo, Kuvaluettelo
Aikaisemmat tutkimukset	Jussila, Rostedt ja Poutiainen 2011. Leppävirta Oravikoski-Paukarahti-Kotalahti osayleiskaava-alueen sekä vt. 5:n linjauksen muinaisjäännösinventointi 2011, Mikroliitti Oy.

Arkisto- ja rekisteritiedot	2
Sisällysluettelo	3
Johdanto	4
Historiallinen tausta	5
Tutkimuksen tausta	6
Kenttätyön suorittaminen	7
Kenttätutkimuksen tulokset	8
Kainuuntien tutkimuksen tulokset	17
Yhteenveto	18
Kuvaluettelo	19
Karttaluettelo	22
Liitteet	23-35

Johdanto

Kulttuuritutkijain Osuuskunta Aura on suorittanut arkeologisia koekaivauksia Leppävirran Kuninkaantiellä lokakuussa 2012. Savon Ely-keskus suunnittelee valtatie 5:n parantamishanketta. Lausunnossaan 16.08.2012 Kuopion Museo ja museovirasto edellyttivät, että alueella suoritetaan arkeologisia kaivauksia ennen tiehankkeen aloittamista. Uusi vt. 5 tulee leikkaamaan vanhaa Kuninkaantietä kolmessa kohdassa. Elokuun 30. päivänä 2011 tehdyssä vanhan tielinjan tarkastuksessa todettiin, että Humalamäessä ja Palokankaan liittymän pohjoispuolella Kuninkaantien olevat osuudet ovat traktori- ja mökkitiestöä. Historiallisten tierakenteiden ja kerrostumien säilyneisyyttä ei voi päätellä ilman kaivauksia, ja rakentamisen alle jäävissä kohdissa on siksi syytä kaivamalla selvittää jäänteiden mahdollista olemassaoloa tunnistusta ja dokumentointia varten. Kaivauksen tulosten perusteella tiejaksojen merkitys muinaisjäännöksenä ja tutkimuskohteena on riittävästi arvioitavissa. Muinaisten huomattavien kulkuteiden jäännökset ovat muinaisjäännöksiä (Muinaismuistolaki 295/1963). Leppävirran keskustan lounaispuolella, Nikkilänmäessä on 2,4 km pitkä osuus vanhasta tiestä nimetty museotieksi ja sitä on hoidettu vuodesta 1985 lähtien.

Historiallinen tausta

Vanha ”Kainuuntie” ja ”Kuninkaantie” 1700-luvun tielinja Kuopiosta Leppävirralle.

Vanha tielinja Kuopiosta Leppävirralle uusittiin täydellisesti 1950-1960 –luvuilla (1957-1967). Sitä ennen v. 1983 valtatie 5:ksi luokiteltu tielinja on kulkenut ainakin 1920-luvun lopulle asti jokseenkin tarkalleen 1700-luvun lopun tien linjauksella ja kohdalla, todennäköisesti vastaten myös varhaisempaa tien linjausta. Tielinja on 1700-luvulla kulkenut Kuopiosta Juvan kautta Mikkeliin haarautuen Juvan pohjoispuolelta Rantasalmen kautta Savonlinnaan sekä haarautuen Juvan kirkolla myös Puumalan kautta Viipuriin. Tie on ollut Itä-Suomen keskeinen valtaväylä ilmeisesti jo 1600 -luvulta lähtien. Vanha ratsutie rakennettiin ja levennettiin kärrykelpoiseksi Kustaa III:n toimesta 1700-luvun lopulla. Tietä (tai reittiä) on nimetty Kainuuntieksi ja Kuninkaantieksi.

Leppävirran keskustan lounaispuolella on pieni osa vanhasta tiestä nykyisin Museotienä. 1840-luvun pitäjänkartalta tarkemmin paikannettu vanha tielinja on edelleen joiltain osin säilynyt yhtenäisenä, vielä maastossa näkyvänä ja ainakin jalan ja osittain ajoneuvolla kulkukelpoisena väylänä. Paikoin vanha tielinja on mökkitienä tai tilustienä, sekä myös edelleen käytössä olevana kylätienä. 1840-luvun kartalta paikannettu tie vaikuttaisi vastaavan jokseenkin täsmälleen 1790-luvun yleiskartoissa karkeammin esitettyä tielinjaa. Kyseessä on siis vanha, merkittävän tien linjaus joka on nykyisen käsityksen mukaan muinaisjäännös. Niiltä osin kun tie on ”poistunut käytöstä” – tulkitsen tämän siten että poistunut yleisestä käytöstä virallisena tienä – se olisi muinaisjäännös myös fyysisessä mielessä.

Vanha tielinja on eteläpäässä mökkitienä ja edelleen käytössä. Palokankaan tilan eteläpuolella vanha tie on peltotienä ja siitä pohjoiseen Suonenjoelle menevään tiehen asti edelleen käytössä olevana kylätienä. Suonenjoen tiestä pohjoiseen vanha tie on käytännössä hylätty, tilustien asemassa. Tie on edelleen siltäkin osin autolla ajettavissa ja pohjoisosassakin maastoautolla ajettavissa. Pohjoispäässä osa vanhasta tiestä on mökkitienä. Vanha tielinja tulee joiltain jäämään uuden viitostien alle – on ratkaistava onko vanhaa tielinjaa syytä pyrkiä säilyttämään näiltä osin. Humalajoesta etelään vanha tielinja on metsätienä, jonka pohjoispäätä Humalajoelta Kankaanmäen tasalle on hiljattain parannettu uudella sorapinnalla ja ojia syventämällä. Hietamäen kylän (Hietamäen talo ym.) länsipuolelta itään vanha tie on kylätienä.

Tutkimuksen tausta

Kesäkuussa 2011 valtatie 5:n uuden Hietämäki-Palokangas-linjauksen inventoinnissa todettiin vanhan Kainuuntien eli Kuninkaantien suurelta osaltaan säilyneen alueella kylä- ja tilustienä sekä edelleen näkyvänä tieväylänä. Tie on ollut Juvalta Kuopioon johtava tärkein maantie 1700-luvulta lähtien, jolloin vanha ratsutie saatiin rakennetuksi ja kunnostetuksi kärrytieksi. Leppävirta-Kuopio tielinja uudistettiin 1950-60 luvulla, ja vanha Kuninkaantie jäi enää paikallistiestönä käyttöön. Osuus vanhasta tiestä on nimetty ja hoidettu museotienä. Muinaisten huomattavien kulkuteiden jäännökset ovat muinaisjäännöksiä.

Kenttätutkimus liittyy EAKR-rahoitteiseen Vt 5 parantaminen välillä Palokangas-Humalajoki suunnitteluhankkeeseen. Valtatien suunniteltu uusi linjaus risteää kolmessa kohdassa Kuninkaantietä. Kenttätutkimuksen tarkoitus on selvittää historiallisten tierakenteiden ja kerrostumien säilyneisyyttä. Valtatie 5N suunniteltu uusi linjaus tulee kolmessa kohdassa joko katkaisemaan vanhan tien tai aiheuttamaan vanhan tiepohjan häviämistä rakentamisen alle.

1. Leppävirran Hietämäen itäpuolella uusi linjaus leikkaa vanhan tien tilalla 2:62 Hietämäki kohdassa, josta vanhasta tiestä erkanee kärrytie Kylvysuolle ja Alasuolle. Risteämiskohdasta vanha tie jatkuu kaakkoon vielä puolisen kilometriä vähän käytettynä tieurana, jonka nykyinen valtatie 5 sitten katkaisee. Suunnitellun uuden linjauksen alle jää n. 150 m vanhaa Kuninkaantietä.
2. Leppävirran Palokankaan risteuksen (Kotalahdentie) pohjoispuolella vanha Kuninkaantie tulee Kemmeensuon ja nykyisen Vt5:n itäpuolella lähelle uutta linjausta. Noin 200 m mökkitienä käytettyä tietä on jäämässä uuden linjan alle tilan 34:23 Vehkala alueella, ja vanhaa tietä on siirrettävä siltä osalta länteen päin.
3. Kotalahdentiestä etelään johtava osa Palokankaantietä tulisi perustaa ja päällystää nykyisten tasovaatimusten mukaisesti. Kotalahdentieltä lähtien Kuninkaantien n. 300 m pitkän osuuden ajoneuvoliikenne on suunniteltu ohjattavaksi nykyiselle Vt5:lle. Tieosuus on tilalla 34:15 Palokangas.

Rakentamisen alle jäävissä kohdissa oli syytä tunnistusta ja dokumentointia varten kaivamalla selvittää jäänteiden mahdollista olemassaoloa. Kuopion Kulttuurihistoriallisen museon tekemän selvityksen mukaan kaivauksen tulosten perusteella tiejaksojen merkitys muinaisjäännöksenä ja tutkimuskohteena on riittävästi arvioitavissa.

Kenttätöön suorittaminen

Tutkimukset aloitettiin kartoittamalla tutkittavat kohteet. Nykytien pinnat tarkistettiin ja sillä perusteella valittiin tarkemmat tutkimuskohdat. Tutkimuksen tilaajan vaatimus oli kaksi kaivausalueetta per tutkittava kohde. Koeojien paikat valittiin kuitenkin, siten etteivät molemmat kaivausojat sijaitse kohteen samalla puolella. Neljä koeojaa kaivettiin lapiolla ja rautakangella. Palokankaantie (Kohde 3) on muita kohteita leveämpi ja paremmassa kunnossa. Kolmannessa kohteessa kutsuttiin kaivinkoneurakoitsija paikalle. Toisen kohteen tutkimuksen toinen kaivausalue antoi ymmärtää, ettei isompaa tietä kannattanut tutkia käsivoimin. Siihen asti oli ollut mahdollista tutkia kohteet käsivoimin. Hietämäen ja Palokankaan P:n tieosuuksia löytyy kuusivaltaisissa metsissä. Myös teiden penkereillä kasvaa järeitä kuusia siten, että ne jonkin verran estävät teiden reunojen tutkimusta. Kaivausojat kohteessa 2 eivät ulotu nykyiseen maantieojaan saakka, kivipenkkojen päällä kasvavan puuston takia. Koeojien lisäksi kaivettiin myös koekuoppia koeojien ”jatkona”. Näin oli mahdollista tarkistaa koeojista saadut tiedot. Koekuopat kaivettiin pohjamaahan tai pohjakiviin asti.

Kaikissa kohteissa avattiin koeoja, joka leikkasi nykytien profiilin läpi. Koeoja rajattiin niin, että vain puoli tietä kaivettiin. Palokankaantien kohdalla laajennettiin yksi koeoja, että saataisiin myös tien toisen puolen profiilileikkaus näkyviin. Kaivaus aloitettiin merkitsemällä kaivausalueen rajat ja kuvaamalla kaivausalueetta. Rautakangella ja lapiolla poistettiin tien täytettä kerros kerrallaan. Koekaivausalueet kaivettiin tarpeeksi syväälle, jotta saatiin kaikki vanhat kerrostumat näkyviin. Kaivaus lopetettiin kun puhdas pohjamaa löytyi vanhojen kerrostumien alta. Vanhat ja nykyiset kerrostumat kartoitettiin R8-GPS:llä (1-10 cm tarkkuudella).

Kohde	Tien pinnan korkeus	Ensimmäisen historiallisen pinnan korkeus	Toisen historiallisen pinnan korkeus
1a	105.7	105.3	
1b	106.3	106	
2a	105.2	104.3	
2b	104.3	103.4	
3a	104.3	103.5	103.3
3b	105.8	105.4	105.3

Taulukko: Kohteiden ja historiallisten pintojen korkeudet

Kenttätutkimuksen tulokset

Kohde	Kaivausalue	Suunta	Syvyys	Koekuopat
1a	2*0,75 (tietä puolet)	E-W	n. 60 cm	2, noin 50*50*40 cm
1b	2*0,75 (tietä puolet)	E-W	n. 70 cm	1, noin 50*50*40 cm
2a	2*0,75 (tietä puolet)	E-W	n. 60 cm	
2b	2*0,75 (tietä puolet)	E-W	n. 120 cm	
3a	3*2 (tietä puolet)	E-W	n. 110 cm	
3b	5*2 (tie kokonaan)	E-W	n. 80 cm	

Taulukko: Kohteiden kaivausalueiden koko, syvyys ja suunta.

KOHDE 1A: Hietämäki

Kohde 1A sijaitsee tien länsipuolella, risteyksen eteläpuolella. Koeoja rajautuu tien vieressä olevaan ojaan. Tieltä poistettiin noin 20 cm soratäytettä, kunnes tiivis humuskerros tuli esille.

Humuskerrostuma näkyy profiilissa mustana viivana täytemaan alla. Seuraavat kerrostumat ovat sitten jo luonnollisia huuhtoutumis- ja rikastumiskerrostumia ja isoja maakiviä. Vanha maapinta nousee melkein pinnalle tien keskeltä. Tien länsipuolella, eli tien reunalla, vanhat kerrostumat laskevat ojaan. Koekuopissa todettiin, ettei ojan toiselta reunalta eikä tien toiselta puolelta löydy vanhoja kerrostumia. Koekuopat sijoitettiin samaan linjaan kuin koeojat ja noin 40 cm:n syvyyteen. Sen perusteella voisi todeta, että nykytie kulkee idempänä kuin vanha tie. Tien itäreunalla on havaittavissa isoja kiviä heti pinnan alta.

Kaivausalue ennen tukimusta (Etelään)

Profiili (Pohjoiseen); Profiilissa näkee, että vanhat kerrostumat laskevat tien reunalla (vasemalla)

KOHDE 1B: Hietämäki

Kohde 1B sijaitsee risteyksen pohjoispuolella. Koeoja sijoitettiin myös tien länsireunalle, jotta voitaisiin tarkistaa ensimmäisessä kohteessa saatuja tietoja. Tien keskeltä löytyy noin 10 cm täytettä ensimmäisen tiiviin humuskerroksen päälle. Humuskerroksen alta löytyy 10 cm paksu rikastumiskerros ennen seuraavaa humuskerrosta. Kolmas humuskerros löytyy vielä 5 cm syvemmältä. Ihan koeojan reunalla (ja itäprofiilissa) vanhat kerrostumat sulautuvat yhteen. Tien toisella puolella niitä ei löydy lainkaan. Samoja vanhoja kerrostumia löytyy myös tien reunalta. Täällä kolme humuskerrosta löytyy lähempänä toisiaan mutta syvemmältä (noin 50 cm täytettä) kuin tien keskellä. Tien keskellä näkyy profiilissa noin 10 cm paksu huuhtoutumiskerros ja sen alla rikastumiskerros ja isoja kiviä. Tien reunalla ei ole huuhtoutumiskerrosta vaan kolmannen humuskerroksen alta löytyy rikastumiskerros, joka on täynnä kiviä.

Kaivausalue ennen tutkimusta (Etelään)

Profiili (Etelään): Profiilissa näkee miten vanhat kerrostumat laskevat tien reunalle.

KOHDE 2A: Palokankaantie P

Kohde 2 kunnostettiin sen jälkeen, kun sen käyttö viitostienä lopetettiin. Tien omistajan mukaan tieltä kaivettiin kerros täytemaata pois. Nykyinen pintakerros muodostuu hiekasta ja tennispallonkokoisista kivistä. Ensimmäinen koeoja sijaitsee kohteen pohjoispäässä, tien itäreunalle. Nuorin kerrostuma on noin 15 cm paksu. Sen alta löytyy yli 20 cm paksu täyterkerros ennen kuin musta tiivis humuskerros tulee esille. Sitten löytyy ohut huuhtoutumiskerros, rikastumiskerros ja pohjahiekka. Tien reunalla pintakerrostumaa ei voi erottaa täyterkerrostumasta. Tien keskeltä löytyy paksumpi pinta- ja täyterkerrostuma kuin tien reunalta. Profiilista näkee, että vanha kerrostuma nousee keskeltä reunaan noin 15 cm. Tien reunalla (koeoja lopetettiin kivireunalle) löytyy isompia kiviä, joita on mahdollisesti kasattu jossakin tien rakennusvaiheessa. Kivipenkan päällä kasvaa nyt sammalta ja isoja kuusia. Tällä kohdalla näyttää siltä, että nykytie on rakennettu samaan paikkaan kuin vanhempi tieura.

Kaivausoja ennen tutkimusta (Etelään)

Kaivausalueen työn alla (Etelään)

KOHDE 2B: Palokankaantie P

Kohde 2A:sta saadut tiedot tarkistettiin kohteen toisella puolella. Tässä kohdassa tie on selvästi muuta maastoa korkeampi. Myös tässä kohdassa tien penkka muodostuu isoista kivistä. Koeojasta löytyy neljä eri täytekerrosta, vuorotellen hiekkaa ja savimaata. Noin metrin syvyydeltä löytyy ensimmäinen humuskerros. Kaivausojan syventämisen jälkeen todettiin että nykypinnan alta löytyy kolme vanhaa humuskerrosta noin 10 cm etäisyydellä. Tien reunalla nämä kerrokset sulautuvat melkein yhteen. Heti kolmannen humuskerroksen alta löytyy isoja maakiviä. Koeojan syvyys teki dokumentointia vaikeammaksi, varsinkin valokuvauksen osalta. Profiilipiirroksessa kuitenkin näkyy eri kerroksia ja niiden suhteellinen syvyys. Tässä kohteessa on 2A-kohteeseen verrattuna paljon paksumpi täytekerros. Tämä liittyy todennäköisesti maaston profiiliin ja kohteen sijaintiin. Tässä kohteessa tie on rakennettu kankaan alareunaan. Kohde 2B on 2A-kohdetta matalampi. 1950-60 luvun viitostien rakentamisvaiheessa tehtiin tasaisempi tie ja siksi oli syytä laittaa enemmän täytettä 2A-kohteen kohdalla.

Kaivausalue ennen kaivamista (Länteen)

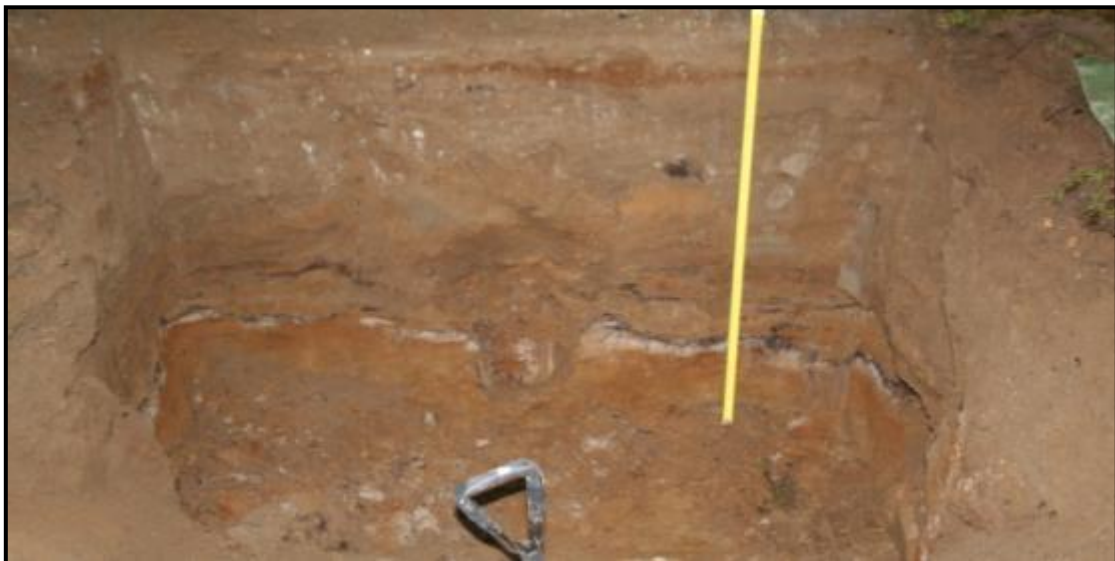
Työkuva: Vanhat kerrostumat mustana viivana paksun täyterroksen alla

KOHDE 3A: Palokankaantie

Nykyinen Palokankaantie reunustavat isot kivet. Tie on selvästi muuta maastoa korkeammalla. Nykyinen tie laskee etelään. Ensimmäinen koeoja kaivettiin kaivinkoneen avulla tutkittavan tien eteläpäässä. Kaivausojasta löytyy yli 70 cm täytettä, ensimmäistä musta kerros (vanha pinta), noin 15 cm sekamaata ja seuraava musta kerros. Heti toisen kerroksen alta löytyy isoja kiviä, huuhtoutumiskerrosta ja pohjamaata. Tässä kohteesta on vain kaksi vanhaa tie-kerrostumaa, mutta se välikerros on muita kohteita paksumpi. Tämän kohteen sijainti on erilainen kuin Hietämäki ja Palokankaan pohjoispuoli. Kohde sijaitsee kankaalla, ja pohjalta löytyy isoja maakiviä. Tämä teki tien kestävämmäksi. Koska se sijaitsee kankaan alareunalla, on siihen viitostien rakentamisvaiheessa lisätty suhteellisen paksu täyterros.

Yleiskuva kohteesta (Etelään)

Profiilikuva (Pohjoiseen)

KOHDE 3B: Palokankaantie

Kohteessa 3B tehtiin pitempi kaivausojja. Tässä kohteessa ilmeni vain yksi selvä vanha kulttuurikerros. Täytettä kaivettiin ensin noin 40 cm, sitten kaivamista jatkettiin, kunnes isoja maakiviä ja pohjamaata tuli vastaan. Kaivausojan itäpuolella kaivettiin osittain kivipenkan läpi, mutta sieltä ei löydetty mitään poikkeuksellista. Vanhin kulttuurikerroksen yläpuolelta löytyy kaksi kerrosta, jotka voivat liittyä nykypintaa vanhempiin tiepintoihin. Tästä kaivausojasta löytyy yksi selvä vanha ”tiepinta-kerrostuma”. Tämä kohde sijaitsee kankaan yläpuolella ja pohjalta löytyy isoja maakiviä.

Kaivausalue ennen kaivamista (Pohjoiseen)

Kaivausalue työn alla (Pohjoiseen)

Tien reuna, kivipenkka (Pohjoiseen)

Kainuuntien tutkimuksen tulokset

Kaikissa kolmessa kohteessa oli selvästi nähtävissä, että jonkin verran vanhoja kerroksia on vielä olemassa. Matalammissa kohteissa näyttää silti, että vanhoja kerroksia on enemmän.

Kakkoskohteen matalasta osasta löytyy kolme vanhaa humuskerrosta. Kun Kainuuntietä ajan myötä tasoitettiin, mataliin kohtiin oli usein laitettava lisää täytettä. Palokankaantien kohde eroaa muista kohteista koska se on rakennettu kulkemaan kangasmaaston läpi, eikä kankaan ympäri kuten Palokankaantien pohjoispuolella oleva kohde. Vanhojen humuskerroksien välikerrokset ovat noin 10 cm paksuja. Niissä ei ole ehtinyt muodostua huuhtoutumis- ja rikastumiskerroksia, vaan uusia humuskerroksia ja sekamaakerroksia. Tutkituissa kohteissa ei löydetty merkkejä tien perustamisesta. Jossain tienrakentamisvaiheessa kiviä on siirretty pois tieltä tiepenkkaan. Isoja maakiviä on kuitenkin jätetty, ja niitä on nähtävissä vanhan huuhtoutumiskerroksen alla.

Käyttöurista ei myöskään löydy selkeitä merkkejä. Tämän tutkimuksen perusteella voi päätellä, että Kainuuntien vanhat kerrokset ovat säilyneet nykyisen tien alla. Tietä on paikoitellen vahvistettu rakentamisen alkuvaiheessa kolme kertaa, ja isoja kiviä on raivattu pois. Välillä tiellä on kasvanut ainakin sammalta. Viitostien rakentamisvaiheessa 1950-60-luvulla tietä kunnostettiin nykytasoon. Siinä vaiheessa ei ole kaivettu vanhoja kerrostumia pois mutta tienpintaa on paikoitellen nostettu yli puoli metriä hiekka/sora- ja savitäytteellä. Paikallisten kertoman mukaan nykyisen viitostien rakentamisen yhteydessä tienpintaa kaivettiin parikymmentä senttimetriä pois Palokankaantien pohjoispuolella. Tämä toimenpide ei aiheuttanut vanhojen kerrostumien tuhoa.

Yhteenveto

Leppävirran Kuninkaantie on yksi alueen vanhimmista, vielä käytössä olevista teistä. 1950-60 - luvuilla vanha tie kunnostettiin viitostieksi. Todennäköisesti silloin ei kaivettu vanhaa tiepohjaa pois, vaan vanhan tienpohjan päälle laitettiin jonkin verran täytettä (hiekkä, savista maata). Kaikista kohdista löytyy vanhoja kerrostumia. Palokankaantien pohjoispuolella löytyy kolme mahdollista vanhaa pintakerrostumaa, Hietämäen kohteessa yksi ja Palokankaantieltä kaksi. Vanhimman kerrostuman alta löytyy luonnollisia huuhtoutumis- ja rikastumiskerroksia. Palokankaantien pohjoispuolella ja Palokankaantiellä tietä rajaavat kivipenkat ajoittuvat mahdollisesti kärrytievaiheeseen, eli 1700-luvun loppupuolelle. Hietämäen kohteessa näyttää siltä, että nykyinen tie on jonkin verran vanhaa tietä idempänä eikä mahdollisesta kivipenkasta ole jäänteitä.